

'The only true protest is beauty'

In het Juli-Augustusnummer attendeerde onze voorzitter U op wat er op Scheveningen rond het bouwplan aan de Badhuisweg zoal is voorgevallen. Daarbij een foto waar hij de veelzeggende titel van Phil Ochs—" [In such ugly times] The only true protest is beauty" omhoog houdt. Hoe mooi toont dit waar wij als betrokken bewoners mee bezig zijn! Immers, je kunt wel over een bouwplan zeggen dat het lelijk is en protest uiten, maar beter is het om juist aan te geven wat je dan wèl wil, wat mooi en passend gevonden wordt.

Zo heeft de gezamenlijke Platformgroep Badhuisweg niet alleen een duidelijk signaal richting gemeente en ontwikkelaar afgegeven door niet langer als participanten in een zinloos proces voor de Bühne te figureren, maar gesteund door ruim draagvlak geven bij wijze van uitdaging ook aan dat een volgens ons beter en mooier alternatief qua architectuur en stijl best mogelijk en haalbaar is: 'beauty' als vorm van protest!

Geen stedenbouw maar Badplaatsbouw

Protest is niet nieuw: de eerste voorzitter van de nu jubilerende bewonersvereniging BNS zei het al in 1976 in de oprichtingsvergadering, toen de massale 'herontwikkeling' van de badplaats zijn beslag kreeg: "wij willen hier geen *steden*bouw, maar *Badplaats*bouw!", Een bestemmingsplan moest vervolgens meer zekerheid bieden..

Omineus is in dit verband de titel van de nieuwe Omgevingsvisie '*Metropool aan zee*', die grootstedelijke ambities ook in de badplaats wil zien. Zo bedreigt vooral op bouwvolume sturend beleid via consequente schaalvergroting de historische en terecht beschermde woongebieden direct achter de hoogbebouwde zeereep: De stad wordt daar met plannen als het onderhavige de woonwijken - en de strot van wie er woont - ingedruwd onder het mom van participatief 'meedenken' en 'meenemen'.

Hoop was er nadat de gemeenteraad een concept-Planuitwerkingskader (PUK) werd voorgelegd dat vooral op veel beton en massa aanstuurt. Dat zou zo niet in de badplaats passen. Raadsleden betoogden dat een plan nu vooral niet op de veelal ziellose massabouw van de laatste tijd in de badplaats moest lijken, maar op dit beeldbepalende punt echte Scheveningse badplaatsbouw zou worden. Daartoe werd bij amendement als voorwaarde onder meer 'badplaatsarchitectuur' als uitdrukkelijk leidende beeldkwaliteitseis aan de ontwikkelaar opgelegd. Daarnaast moeten typerende (villa)stijl kenmerken uit de directe omgeving, zoals een duidelijke plint, een gelaagde opbouw, aanpassing aan de (vier verschillende) straatbeelden rondom, een geveluitwerking in (rode) baksteen met veel diepte (plasticiteit), weergave van een gevarieerd 'daklandschap' en de typische verandas en erkers, bogen, (cordon)lijsten en speklagen als elementen en uitgangspunten in een ontwerp te zien zijn. De grootste angsten uit het plan, massa en hoogte, werden er helaas niet uitgetrokken, zodat het een heel moeilijke architectuuropgave is om deze op aanvaardbare wijze in een kleinschaliger omgeving in te passen.

Niet geleverd wat is gevraagd

Dit unaniem in de raad aangenomen specifiek en bindend beeldkwaliteitskader blijkt weinig garantie voor een passend ontwerp te bieden wanneer B&W naderhand die kaders ambtshalve ontkrachten, en de architect vrij laten om er een eigen –economische- draai aan te geven: géén badplaatsarchitectuur dus!. Een beoordeling op welstand wordt zo ook belangrijke criteria ontnomen want geen van vorengenoemde kwaliteiten is in het huidige plan zichtbaar. Daardoor heeft de ontwerpfase, ondanks dat daarop is gewezen, geleid tot een bouwvraag die noch de gemeenteraad, noch de bewoners-participanten kan bekoren.

Haast alle politieke partijen hadden goed naar bezwaren hierover geluisterd en een betere beeldkwaliteit van Scheveningen als belangrijke verkiezingsbelofte uitgedragen. Met een nieuwe raad en coalitie zal blijken wat dit waard is. De gemeenteraad kan volgens normale logica dit plan afschieten op grove afwijking van door hen vereiste expliciete kaders, en op gebrek aan draagvlak onder bewoners en belanghebbenden; er is niet geleverd wat vereist en beloofd is. Saillant is hierbij, dat B&W de eerder aangenomen motie naar eigen hand hebben gezet, buiten een haast unaniem raadsbesluit om.

Maar er heerst ook de gedachte dat het terrein nu al zó lang braak ligt, en dat er nu eindelijk eens de hard benodigde woningen gebouwd moeten worden. Kan of wil de ontwikkelaar nog wel veranderen, en kan dan een claim verwacht worden? Het PUK besluit daartoe met een vrijwaringsclausule en concurrenten willen de ontwikkeling op deze mooie locatie graag en met een beter plan overnemen.

Omgevingsbesluit onder druk of afgewogen?

Wordt het dus een positief omgevingsbesluit uit gevoelde noodzaak en tijdsdruk, of wordt het plan verworpen omdat het niet voldoet aan expliciete voorwaarden voor (beeld)kwaliteit en wegens gebrek aan draagvlak?

Wij willen aan de hand van een alternatief waarin met alle bovengenoemde eisen wél rekening gehouden is aantonen dat zulks in een plan van wat bescheidener omvang goed mogelijk is. Het is niet te laat om een goede afweging te maken, om geen onomkeerbare stappen te zetten waar later – zoals helaas eerder in onze badplaats is voorgekomen – gegarandeerd spijt van komt. Om in het proces burgers en belanghebbenden in de gewenste en voldoende mate te betrekken. Zolang een plan alleen nog op papier bestaat, kan er nog veel verkeren.

Draagvlak is een belangrijke voorwaarde; Via onze petitie kunt U veel onherstelbaar onheil voor onze mooie badplaats voorkomen.

Teken daarom onze petitie Bouw Beter aan de Badhuisweg en ga naar:
<https://bouwbadhuisweg.petities.nl>

Paul Crefcoeur,
Vriend en vz. Platformgroep Badhuisweg

-
Bijlage 1 afbeelding